

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/14/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124226325
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6124226325.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 1.183,87 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 20Cb/85/2024 - 88 zo dňa 16.10.2024 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 20Cb/85/2024 - 88 zo dňa 16.10.2024 potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „súd prvej inštancie“) svojim rozsudkom č. k. 20Cb/85/2024 - 88 zo dňa 16.10.2024 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.183,87 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 1.183,87 Eur od 26.10.2023 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou podanou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 06.02.2024 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť istinu vo výške 1.183,87 Eur s príslušenstvom titulom náhrady škody. Podľa súdu v konaní nebolo sporné, že poistná udalosť nastala dňa 12.07.2023 a osobou zodpovednou bola osoba povinne zmluvne poistená u žalovaného. Ďalej v konaní nebolo sporné, že bola vystavená faktúra č. 11932023, ktorá bola splatná dňa 29.09.2023. Žalovaný z uvedenej faktúry plnil čiastočne, a to vo výške 769,92 Eur dňa 12.10.2023. V konaní ostalo medzi stranami sporným krátenie poistného plnenia pre neprimeranosť nájomného a dĺžky nájomného vzťahu, úrok z omeškania, žalovaná suma vo výške 1.183,87 Eur s ohľadom na účelnosť, nutnosť nájmu v rozsahu 52 dní. Žalovaný tiež rozporoval postúpenie pohľadávky z poškodeného na žalobcu a teda aktívnu vecnú legitimitáciu. Sporný bol aj nájom v dĺžke 52 dní.

3. Súd prvej inštancie z faktúry vystavenej spoločnosťou Náhradné vozidlo, s.r.o. zistil, že nájom bol fakturovaný za 52 dní, v celkovej sume 1.953,79 Eur. Zo Zmluvy o nájme č. 953/2023 zo dňa 25.07.2023 medzi spoločnosťou Náhradné vozidlo, s.r.o. ako prenajímateľom a nájomcom C. C. zistil, že požičané bolo vozidlo Toyota Yaris, strieborná metalíza dňa 25.07.2023, ukončenie nájmu bolo 14.09.2023. V protokole o prenájme je uvedené, že poškodený dňa 25.07.2023 prevzal vozidlo zo servisu a tiež, že dňa 14.09.2023 vrátil vozidlo. Dňa 20.09.2023, ako vyplýva zo Zmluvy o postúpení pohľadávky postupca C.

C. má pohľadávku voči Kooperativa poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group a túto pohľadávku postúpil na žalobcu. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 11.10.2023 vyplýva, že výška skutočnej škody bola stanovená na sumu 769,92 Eur.

4. Súd prvej inštancie vec právne posudzoval podľa § 132 ods. 1, § 153, § 191 ods. 1 a § 215 CSP, podľa § 4, § 11 ods. 6, 7, 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. o PZP“) a podľa § 442, § 524 a nasl., § 788 ods. 1, § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

5. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že dňa 12.07.2023 došlo k škodovej udalosti na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol C. C.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený nútený prenajať si náhradné motorové vozidlo od žalobcu, pričom výška nájomného bola fakturovaná faktúrou č. 11932023 v sume 1.953,79 Eur s DPH. Žalobca ako právny nástupca poškodeného si uplatnil tieto náklady za zapožičanie náhradného vozidla voči žalovanému z PZP vozidla, ktorým škoda bola spôsobená. Žalovaný z uvedeného nároku uznal iba sumu 769,92 Eur. Zostávajúca časť v sume 1.183,87 Eur s príslušenstvom bola predmetom tohto konania.

6. Súd konštatoval, že s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2, písm. b) zákona o PZP vzniklo poistenému z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ - žalovaný za neho nahradil poškodenému (v danom prípade žalobcovi, ako právnomu nástupcovi poškodeného) uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením veci. S poukazom na ustanovenie § 15 ods. 1 zákona o PZP žalobca, ako právny nástupca poškodeného bol potom oprávnený uplatniť si svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, ktorým je v danom prípade žalovaný. Škodu a jej výšku žalobca definoval ako rozdiel medzi nákladmi na prenájom náhradného vozidla a sumou vyplatenou žalovaným. Táto škoda, ako suma, o ktorú žalovaný krátil poistné plnenie bola predmetom žaloby a súd vyhodnotil krátenie poistného plnenia ako nedôvodné. Škoda spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za prenájom náhradného vozidla a túto škodu je povinný žalovaný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Pokiaľ ide o účelnosť, táto vyplývala okrem iného zo samotnej Zmluvy o postúpení pohľadávky, kde poškodený uviedol, že išlo o nutné užívanie náhradného vozidla. Nutnosť užívania náhradného vozidla žalovaný nespochybnil.

7. K námietke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu dal súd do pozornosti rozhodnutie týkajúce sa vzájomného započítania pohľadávok v rámci zmluvy o postúpení pohľadávok a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3 Cob 220/2017, v odôvodnení ktorého sa uvádza, že „v rámci biznis modelu podnikateľskej činnosti žalobcu prišlo k situácii, kedy žalobca vystavil faktúru za prenájom vozidla pre poškodeného, pričom poškodenému na základe vystavenia tejto faktúry vznikla škoda, ktorú má znášať/nahradiť poisťovňa ako subjekt zodpovednostného vzťahu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Na základe uvedeného prišlo kvázi k forme úhrady postúpením práva na náhradu škody zo strany poškodeného na žalobcu (čo zakladá aj aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní)“. Odvolací súd v citovanom rozhodnutí uvádza, že „úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. V prejednávanej veci je predmetom konania skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 OZ v spojení so zákonom o PZP, t.j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1 OZ, odvolací súd dospel k záveru, že žalobca je aktívne legitimovaný. Náklady poškodený ako nájomca náhradného vozidla voči svojmu veriteľovi ako prenajímateľovi nezaplatil, vysporiadaním záväzku však došlo k postúpeniu pohľadávky, v dôsledku čoho si žalobca uplatnil dlh od žalovaných.“

8. Súd prvej inštancie konštatoval, že rovnako tak v danom prípade zmluvou o postúpení pohľadávok došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom, z čoho súd odvodzuje aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v predmetnom konaní. Vznik práva žalobcu je odvodený z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným ako postupcom v bode 5, kde si zmluvné strany dohodli započítanie ich vzájomných nárokov na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo momentom podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky, čím

je preukázaný samotný vznik práva žalobcu v podobe skutočnej škody zodpovedajúcej majetkovej ujme, ktorá nastala v jeho majetkovej sfére v nadväznosti na citované dojednanie bodu 5 predmetnej zmluvy. Zmluvu o postúpení pohľadávky uzatvorenú medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným ako postupcom dňa 20.09.2023 (č. I. 7 rub, 8) súd vyhodnotil ako zmluvu platnú vrátane dohody o započítaní, ktorá je jej súčasťou v bode 5. Zmluva o postúpení pohľadávky, obsahom ktorej je zároveň aj dohoda o vzájomnom započítaní nárokov postupcu a postupníka, sa týka troch nárokov, a to 1) nároku žalobcu voči poškodenému na zaplatenie nájomného za užívanie náhradného vozidla, 2) postúpeného nároku postupcu-poškodeného voči žalovanému na náhradu škody a 3) nároku postupcu-poškodeného voči žalobcovi-postupníkovi na odplatu za postúpenie pohľadávky. Uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávky vrátane v nej obsiahnutej dohody o započítaní, ktorou došlo k vysporiadaniu vzájomných nárokov žalobcu a poškodeného (postupníka a postupcu) preukazuje vynaloženie nákladov na prenájom náhradného vozidla a vznik škody na strane poškodeného. Započítaním zanikol nárok žalobcu na zaplatenie nájomného za prenájom náhradného vozidla a zároveň nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky.

9. K otázke účelnosti a nutnosti predmetných nákladov súd prvej inštancie uviedol, že v konaní bolo nesporné, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, ktorú zavinil klient žalovaného. Poškodený si uplatnil nárok iba za nevyhnutné obdobie, t.j. za obdobie, kedy bolo jeho vlastné motorové vozidlo v oprave, pričom náhradné vozidlo používal za tým istým účelom ako svoje vlastné vozidlo, ide teda o účelne vynaložené náklady. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti bolo podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a musel si vypožičať náhradné vozidlo (viď rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/134/2014). Úhrada za nájom náhradného vozidla bola dôvodná za dobu, počas ktorej nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a bol počas opravy svojho vozidla obmedzený vo svojom vlastníckom práve k svojmu motorovému vozidlu, pričom túto skutočnosť nezavinil. V priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a opravou auta bol poškodený nútený požičať si iné vozidlo, za ktoré musel uhradiť nájomné, čím mu vznikla priamo škoda, ktorá sa kryje z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu. Z prehlásenia autoservisu (č. I. 6 rub) vyplýva, že poškodené vozidlo bolo prevzaté do autoservisu za účelom opravy dňa 13.07.2023 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany poisťovne dňa 14.09.2023 bolo poškodené vozidlo odovzdané držiteľovi. Žalobca si spolu s istinou uplatnil aj úrok z omeškania. Žalovaný spochybnil uplatnený úrok z omeškania z dôvodu, že neuznáva nárok žalobcu v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Súd uvádza, že dátum, od ktorého si žalobca uplatňuje úrok z omeškania bol stanovený ako deň nasledujúci po dni, keď mal žalovaný v zmysle § 11 ods. 7 Zákona o PZP poskytnúť žalobcovi poistné plnenie, t.j. 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poškodenému poistné plnenie. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania od 26.10.2023 preto súd priznal žalobcovi takto uplatnený nárok v súlade s § 797 ods. 3 OZ, keď žalovaný dostal do omeškania z plnením zostávajúcej časti poistného počínajúc dňom 26.10.2023.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu kráteného poistného plnenia vo výške 1.183,87 Eur s príslušenstvom, pretože krátenie poistného plnenia v tomto rozsahu považoval súd za nedôvodné, a to vo všetkých žalovaných naznačených smeroch (nepriemeranosť nájomného, účelnosť a nutnosť nákladov). Súd vzal na vedomie aj žalovaným uvádzané rozhodnutia, avšak v tu prejednávanom prípade nevidel žiadny dôvod pre rešpektovanie dôvodov žalovaného pre krátenie poistného. Súd mal za to, že žalobca dostatočne preukázal účelnosť vynaloženia nákladov v súvislosti s poisťovou udalosťou a vzniknutou skutočnou škodou.

11. Súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie žiadosťou o súčinnosť od AUTOPOLISU a.s. na návrh žalovaného, nakoľko to pri takto zistenom skutkovom stave nepovažoval za účelné a hospodárne.

12. Žalobca bol v konaní úspešný, súd mu preto podľa § 255 ods. 1 CSP priznal právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

13. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a zároveň na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP).

14. Žalovaný uviedol, že súd vec absolútne nesprávne právne posúdil pokiaľ mal za to, že poškodený mal už pred podpisom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.09.2023 voči žalovanému ako poisťovateľovi pohľadávku na náhradu účelne vynaložených nákladov v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla. V súvislosti s uvedeným poukázal na to, že pojem skutočná škoda sa dlhodobo interpretuje tak, že musí ísť o zmenšenie majetkového stavu poškodeného (R 55/1971), či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného (R 28/2007), pričom nepostačuje len zvýšenie pasív (t. j. napr. len samotné vystavenie faktúry za prenájom náhradného vozidla). Ďalej poukázal na to, že je potrebné dôsledne rozlišovať medzi nárokom na náhradu škody v súvislosti so samotným poškodením motorového vozidla a nárokom na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla. Hoci teda nárok na náhradu škody v súvislosti so samotným poškodením motorového vozidla ako aj nárok na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla majú svoj pôvod v tej istej škodovej udalosti (t. j. v dopravnej nehode), tak ide o nároky rozdielnej povahy a taktiež aj samotný okamih kedy tieto nároky vznikajú je rozdielny. Pri samotnom poškodení veci (napr. motorového vozidla) sa už v okamihu vzniku škodovej udalosti znižuje hodnota veci a tým aj majetkový stav poškodeného. Pri škode na motorovom vozidle teda škoda spočíva v rozdieli medzi všeobecnou hodnotou vozidla pred dopravnou nehodou a jeho zníženou hodnotou po nehode, pričom nie je podstatné, či si poškodený nechá jeho poškodené vozidlo vôbec opraviť alebo s ním naloží nejakým iným spôsobom, nakoľko škoda mu tu vznikla už v okamžiku, kedy sa pri dopravnej nehode znížila hodnota jeho vozidla. Nárok na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla je teda nárok, ktorý sa odvodzuje od dočasnej nemožnosti poškodeného užívať počas doby opravy jeho poškodené motorové vozidlo a škoda tu tak poškodenému vzniká až momentom úhrady nájomného za prenájom náhradného vozidla. V súlade s dlhodobo ustáleným výkladom pojmu skutočná škoda teda pokiaľ dlžník (t. j. v tomto prípade poškodený C. C.) nezaplatil dlžnú čiastku (t. j. nájomné za užívanie náhradného vozidla) svojmu veriteľovi (t. j. žalobcovi ako prenajímateľovi náhradného vozidla), tak nemohol úspešne uplatniť nárok na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla voči žalovanému (ako ani voči samotnému škodcovi), pretože mu žiadna škoda nevznikla; samotná existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, ako ani prípadné súdne rozhodnutie o povinnosti dlžníka zaplatiť dlh teda nie je skutočnou škodou. Skutočná škoda tak poškodenému (C. C.) mohla v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla vzniknúť až zaplatením faktúry za prenájom náhradného vozidla žalobcovi ako prenajímateľovi.

15. Žalovaný má konkrétne za to, že na základe právneho úkonu započítania podľa bodu 5 Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.09.2023 nemohla poškodenému vzniknúť žiadna škoda v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla, nakoľko:

- právny úkon započítania je len právny konštrukt resp. právna fikcia, pri ktorom k žiadnemu skutočnému plneniu a teda ani ku skutočnému (reálnemu) zmenšeniu majetkovej sféry poškodeného nedochádza, ale dochádza tu len k zániku vzájomných pohľadávok (aktív) a záväzkov (pasív),
- právny úkon započítania je vo svojej podstate ekvivalentný právny úkon (porovnaj napr. bod 47 uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.10.2021, spis. zn. 50bdo/84/2020), pri ktorom je na strane každého účastníka dohody o započítaní strata pohľadávok (aktív) kompenzovaná v rovnakom rozsahu stratou záväzkov (pasív), pričom pri ekvivalentných právnych úkonoch je vo všeobecnosti známe, že pri nich nikdy nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku (porovnaj napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.05.2013, spis. zn. IV. ÚS 275/2013).

16. Poukázal na to, že pokiaľ si poškodený u žalovaného ako poisťovateľa pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky nikdy neuplatnil a nepreukázal mu vznik nároku na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla, tak poškodenému nikdy nemohla vzniknúť voči žalovanému pohľadávka na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla, ktorú by poškodený mohol platne postúpiť na iný subjekt. Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 20.09.2023 teda považuje za absolútne neplatný právny úkon, ktorý nemohol nikdy vyvolať žiadne právne účinky. Celkovo má za to, že posúdenie otázky aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zo strany súdu vykazuje znaky hmotnoprávnej (meritórnej) svojvôle, a teda pri posúdení otázky aktívnej vecnej legitímácie žalobcu ide zo strany súdu o extrémny nesúlad medzi právnym základom pre rozhodovanie veci a závermi súdu, ktoré sú vo vzťahu k tomuto právnemu základu neobhájiteľné všeobecne akceptovateľnými výkladovými postupmi.

17. Čo sa týka merita veci, žalovaný mal za to, že súd jednak na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj vec nesprávne právne posúdil, keď mal v bode 46 odôvodnenia rozsudku za to, že prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný a účelný aj po završení

opravy poškodeného vozidla. Poznamenal, že medzi autoservisom a žalovaným ako poisťovateľom v zásade ani neexistuje žiadny relevantný právny vzťah, na základe ktorého by autoservis bol oprávnený nevydať poškodenému opravené vozidlo až do vystavenia krycieho listu žalovaným. Žalovaný napokon poznamenal, že ani prípadné zmluvné dojednanie medzi žalovaným ako poisťovateľom a autoservisom dojednané v rámci určitého typu zmluvy o spolupráci, ktoré by podmieňovalo vydanie opraveného vozidla doručením krycieho listu zo strany žalovaného autoservisu, by podľa platnej a účinnej právnej úpravy nemohlo byť platne dojednané bez účasti poškodeného ako vlastníka daného vozidla, nakoľko by išlo o ustanovenie, ktoré by zakladalo záväzky v neprospech poškodeného ako tretej strany, ktorá nie je účastníkom takejto zmluvy o spolupráci.

18. Žalovaný v zmysle skutočností uvedených v odvolaní navrhol, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol a napadnutý rozsudok zmenil tak, že žaloba sa v celom rozsahu zamieťa a žalovaný má nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%, resp. aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

19. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý považuje napadnutý rozsudok za vecne správny s tým, že súd sa dostatočne vysporiadal so spornými skutočnosťami a celým predmetom konania. Vo vzťahu k odvolacím námietkam a danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu poukázal na skutočnosti a argumentáciu uvedenú v jeho písomných a ústnych podaniach a vyjadreniach. Žalovaným namietané skutočnosti sú bez významu pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, ba práve naopak, úvahy žalovaného považuje za absurdné a nelogické, nakoľko v zmysle jeho tvrdení by nemala existovať nijaká škoda na strane poškodeného ani v prípade, ak by k úhrade faktúry za prenájom náhradného vozidla došlo priamo jej zaplatením. Procesná obrana žalovaného je zároveň v rozpore s jeho postupom šetrenia poistnej udalosti, keďže sám žalovaný, tak ako je uvedené v žalobe, postúpenú pohľadávku žalobcovi čiastočne splnil a až následne v priebehu konania sponchybňuje aktívnu legitímáciu na strane žalobcu a nedôvodnosť započítania pohľadávok. Z uvedeného je zrejmé, že predmetné námietky žalovaného sú účelové a bez akéhokoľvek opodstatnenia.

20. Žalobca má za to, že v danom prípade boli naplnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. V zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri zohľadnení povahy postúpenej pohľadávky, ktorá sa postúpením nemení a v spojení s úpravou vyplývajúcou z ust. § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zákona o PZP, je žaloba skutkovo a právne dôvodná. Uvedené je v súlade s materiálnym výkladom zákona, ktorý má v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe prednosť pred striktno formálnym výkladom práva. V tomto smere uviedol, že poškodenému v dôsledku nutnej potreby prenajať si náhradné vozidlo vznikol voči žalobcovi ako prenajímateľovi záväzok preukazovaný vystavenou faktúrou, ktorý záväzok vysporiadal poškodený spôsobom nahrádzajúcim platenie - započítaním vzájomných pohľadávok s prenajímateľom, so súčasným postúpením práva poškodeného nájomcu uplatňovať si nárok z titulu nákladov na prenájom vozidla priamo prenajímateľom voči poisťovni. Tzn., že účastníci zmluvy o prenájme vozidla sa dohodli, že nájomca svoj záväzok zaplatiť nájomné a prenajímateľ svoj záväzok zaplatiť cenu za postúpenú budúcu pohľadávku vysporiadajú započítaním, aby sa tak predišlo dvojitému plneniu s negatívnym dopadom na postavenie poškodeného, ktorý by musel najskôr zaplatiť nájomné a následne po zinkasovaní ceny za postúpenie pohľadávky túto postúpiť prenajímateľovi ako postupníkovi.

21. Podľa žalobcu skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Takéto postúpenie pohľadávky ani podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený.

22. Poukázal i na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, podľa ktorého súd prvej inštancie pochybil, pokiaľ vyslovil záver, že poškodený neuhradil žalobcovi faktúru za nájom vozidla, čím na strane poškodeného nedošlo k zmenšeniu majetku o žalovanú sumu, t.j. k vzniku skutočnej škody a v závislosti od toho nedošlo ani k platnému postúpeniu práva poškodeného

na náhradu škody. Tu je potrebné vychádzať zo zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Úhradu nájomného tak supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Odvolací súd taktiež konštatoval, že je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody.

23. Žalobca má za to, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného predmetným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky. Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poisťovne žalovanej, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla mu umožňuje autoservis až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa. Ak autoservis vydá opravené vozidlo po úhrade nákladov na opravu motorového vozidla, resp. doručení krycieho listu zo strany poisťovne, a žalobca preukáže súdu, kedy poškodený odovzdal poškodené vozidlo autoservisu a kedy mu bolo opravené motorové vozidlo vrátené, ide o unesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu na preukázanie účelu náhradného vozidla, a teda nároku na náhradu nákladov spojených s jeho prenájmom.

24. Podľa jeho názoru postup autoservisu pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vrácaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poisťovne žalovanej. Náhrada nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla, resp. vystavenie krycieho listu, je povinnosťou poisťovne. Postup autoservisu pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vrácaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poisťovne žalovanej. Náhrada nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla, resp. vystavenie krycieho listu, je povinnosťou poisťovne. Autoservis je zodpovedný za riadne a včasné plnenie svojmu zmluvnému partnerovi, ktorým je poisťovňa. Zodpovednostný vzťah medzi autoservisom a poisťovňou vzniká v dôsledku vzniku nákladov, ktoré poisťovňa musela znášať pre porušenie jeho povinností. Táto zodpovednosť však nevylučuje vecnú súvislosť medzi pôsobením prvej príčiny, a to škodovej udalosti, so vznikom škodového následku, ktorým je vznik nákladov na prenájom náhradného vozidla pre nemožnosť užívania vlastného poškodeného vozidla poškodeným, ktoré sa za účelom vykonania jeho opravy nachádza v autoservise. Ide tak o škodu, ktorá je adekvátnym dôsledkom protiprávneho konania, a to podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností. Čakanie na krycí list tak spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, ktoré vymedzujú obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jeho motorového vozidla.

25. Poukázal na to, že vydanie opraveného vozidla až doručení krycieho listu zo strany poisťovne musí predstavovať dohodu medzi autoservisom a poisťovňou, inak by vydanie krycieho listu nemalo opodstatnenie. Je potrebné si podľa jeho názoru uvedomiť, že vozidlo poškodeného by neskončilo v autorizovanom autoservise, nebyť konania poisťovne žalovanej a inštrukcií poisťovne. V tejto súvislosti poukazuje na ust. § 560 Občianskeho zákonníka, resp. ust. § 326 Obchodného zákonníka, o synalagmatickom záväzku. Autorizovaný servis neinformuje poškodeného o tom, že bola vystavená faktúra za opravu jeho motorového vozidla, túto zasiela rovno poisťovni a opravené motorové vozidlo vydáva poškodenému doručení krycieho listu od poisťovne, kedy sa reálne dostáva opravené motorové vozidlo do dispozičnej sféry poškodeného a odpadá potreba a účel užívania náhradného motorového vozidla.

26. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

27. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 zákona š. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba CSP) prejednal vec v zmysle ustanovenia § 379 a § 380 ods. 1 CSP v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a na

webovej stránke Krajského súdu v Bratislave dňa 12.3.2026 (t.j. v zákonnej lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením). Po oboznámení sa s obsahom spisu a odvolaním žalovaného dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

28. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

29. Odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozsudku, keďže súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov správne zistil skutkový stav, zrozumiteľným spôsobom vysvetlil z ktorých dôkazov vychádzal, aké skutočnosti mal vykonanými dôkazmi preukázané, dôkazy vyhodnotil a zistený skutkový stav správne právne posúdil. Dospel k správne záveru, že námietka žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu je nedôvodná, čo odôvodnil v odseku 45 napadnutého rozsudku a správne posúdil ako nedôvodnú aj obranu žalovaného do merita sporu - nevyhnutnosť doby prenájmu, čo odôvodnil v odseku 46 napadnutého rozsudku. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia a k jednotlivým odvolacím námietkam doplnia odvolací súd nasledovné dôvody.

30. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou žalovaného spočívajúcou v absencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spojení s tvrdením o absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko predmetnou zmluvou o postúpení pohľadávky, uzavretou medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, došlo k postúpeniu pohľadávky následne uplatňovanej žalobou (a tým aj k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným a žalobcom). Skutočnou škodou je podľa súdnej judikatúry aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie vecí, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Príčinná súvislosť je daná vtedy, ak škodná udalosť skutočne spôsobila škodu, o náhradu ktorej ide (R 7/1992). Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady vynaloženia akýchkoľvek nákladov v súvislosti so vznikom alebo zabezpečením škody. Je nesporné, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, ktorú zaviniel klient žalovaného. Teda predmetom sporu je skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení so zákonom č. 381/2001 Z. z. t.j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného vozidla a ktorá vznikla poškodenému, ktorý zmluvu o postúpení práva na náhradu škody ako ujmy z dôvodu zapožičania motorového vozidla uzatvoril ako postupca so žalobcom ako postupníkom (zároveň prenajímateľ náhradného motorového vozidla). Predmetnou zmluvou došlo teda k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom vozidla a žalobcom ako prenajímateľom. Predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože postúpené bolo právo na náhradu škody, ktoré vzniklo poškodenému ako následok dopravnej nehody, nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalobca je aktívne legitimovaný a v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorý spočíva v nákladoch na zapožičanie vozidla. Žalovaný nakoniec aj akceptoval postúpenie pohľadávky, keď čiastočné poistné plnenie poukázal na účet žalobcu, ako postupníka. Náklady síce poškodený ako nájomca náhradného vozidla voči svojmu veriteľovi ako prenajímateľovi t.j. žalobcovi nezaplatil, k vysporiadaniu záväzku však došlo postúpením pohľadávky, v dôsledku čoho si žalobca sám vymáha dlh od žalovaného.

31. Podľa odvolacieho súdu skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Tento postup je súladný s ustálenou rozhodovacou praxou súdov, pričom v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky k úhrade nájomného došlo započítaním. Odvolací súd odkazuje na rozhodnutia odvolacích senátov v skutkovo a právne obdobných sporoch (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/24/2020 zo dňa 27.3.2020, sp. zn. 10Co/7/2021 zo dňa 30.6.2021,

rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/220/2017 zo dňa 17.1.2018) ako aj na vlastnú rozhodovaciu prax (napr. rozhodnutie 2Cob/189/2020).

32. K otázke vzniku práva žalobcu je potrebné poukázať na obsah zmluvy o postúpení pohľadávky, kde si zmluvné strany dohodli započítanie ich vzájomných nárokov na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo momentom podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky, čím je preukázaný samotný vznik práva žalobcu v podobe skutočnej škody zodpovedajúcej majetkovej ujme, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného v nadväznosti na citované dojednanie bodu 5 zmluvy o postúpení pohľadávky. Vo vzťahu k namietanej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky teda v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka odvolací súd uvádza, že absolútne neplatným je právny úkon vtedy, ak svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom, pričom v zmysle dôvodov uvedených vyššie konštatuje, že zmluvu o postúpení pohľadávky je jednoznačne možné definovať ako platný právny úkon, od ktorého je možné odvodiť aktívnu vecnú legitimáciu žalujúcej strany sporu v danom sporovom konaní.

33. Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou, podľa ktorej súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj vec nesprávne právne posúdil, keď mal v bode 46 odôvodnenia rozsudku za to, že prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný a účelný aj po zavŕšení opravy poškodeného vozidla. Podľa žalovaného prenájom náhradného vozidla po zavŕšení opravy poškodeného vozidla už nikdy nie je dôvodný a nevyhnutný, pričom v danom prípade z faktúry za opravu č. 9122301010 zo dňa 16.08.2023 jednoznačne vyplýva, že oprava poškodeného vozidla bola zavŕšená dňa 16.08.2023.

34. Podľa odvolacieho súdu deň ukončenia opravy nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený ukončiť nájom náhradného vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom užívať. Táto nastáva až momentom vydania opraveného vozidla autoservisom poškodenému, ku ktorému autoservis pristupuje v čase, keď má aspoň deklarované krytie nákladov na vykonanú opravu zo strany poisťovne prostredníctvom krycieho listu. Moment vydania opraveného vozidla poškodenému tak závisí od konania poisťovne, preto je daný žalobcom uplatnený nárok voči žalovanému na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla po dobu zotrvania opravovaného vozidla poškodeného v autoservise. Dĺžku zotrvania opravovaného vozidla v autoservise ovplyvňuje práve poisťovňa, ktorá je súčasne subjektom zodpovedným za náhradu nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla.

35. Odvolací súd súhlasí so žalobcom, že neexistuje jediný relevantný dôvod, pre ktorý by mal poškodený hradiť náklady za opravu jeho vozidla, na ktorom mu škodu spôsobil poisťovne žalovaného, keď medzi žalovaným a autoservisom existuje vzťah, z ktorého plynie povinnosť poisťovne na vystavenie krycieho listu, doručením ktorého autoservisu vzniká povinnosť vydať opravené vozidlo poškodenému (synalagmatický vzťah). Okolnosti, pre ktoré je vozidlo poškodeného v autoservise, súvisia výhradne s konaním škodcu. Ak by nedošlo k protiprávnemu konaniu škodcu, poškodený by nemusel nechať svoje vozidlo opraviť v autoservise.

36. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že súd sa nevysporiadal s Rámcovou zmluvou o spolupráci v oblasti opráv motorových a prípojných vozidiel zo dňa 28.07.2017, z ktorej podľa neho nevyplýva zmluvné dojednanie, ktoré by umožňovalo autoservisu zadržiavať opravené vozidlo až do vystavenia krycieho listu, odvolací súd poukazuje na čl. II písm. B bod 13 predmetnej Rámcovej zmluvy, kde je uvedené, že „opravovňa vydá zákazníkovi po skončení opravy opravené vozidlo po vložení faktúry do elektronického systému poisťovne resp. po doručení Oznámenia o poistnom plnení (krycieho listu) o výške poskytnutého poistného plnenia od poisťovne.“ Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný si musel byť vedomý, že podmienkou vydania opraveného motorového vozidla je krycí list o výške poistného plnenia zo strany poisťovne.

37. Na záver odvolací súd uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k veci, výsledky vykonaného dokazovania, a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový

stav, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Ako tiež vyplýva z judikatúry Ústavného súdu SR, do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004).

38. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v podanom odvolaní relevantným spôsobom nespochybnil ani nevyvrátil závery súdu prvej inštancie, odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, ods. 2 CSP vrátane výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil.

39. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, keďže žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

40. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh), (§ 428 CSP).